

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CLXXVIII. Gregorius IX. Anno Christi 1227. Federici II. 8. Roberti 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65464)

cit, ante eum *nequaquam* Cardinales intra
Conclave includi solitos. Vide annotat. a
 ad Gregorium X.

(3) Ne si intra Urbem inauguratus esset,
 aliquid juris videretur habere in Imperium
 Occidentis, ut animadvertit Bellefortius
 Annal. Franc. lib. 3. cap. 82. apud Spon-
 danum ad an. 1217. §. 1.

(4) Parisius in Hist. Angl. apud Raynal-
 dum ad an. 1223. §. 39. *Circa dies istos*
hæretici Albigenes constituerunt sibi Ab-
tipapam in finibus Bulgarorum, Croatia
& Dalmatiae, nomine Bartholomæum,

CLXXVIII.

GREGORIUS IX.

ANNO CHRISTI 1227.

FEDERICI II. 8. ROBERTI 7.

Rayn, an.
 1227. §.
 13. 29.
 Spond.
 §. 2. 8.

Die primo post interitum Hono-
 rii III. magno consensu invitus
 subrogatur *Ugolinus* Cardinalis Epi-
 scopus Ostiensis, natus patre Signia
 Comite, & Innocentio III. junctis
 consanguinitate. Nomen huic inposi-
 tum *Gregorius IX.* Vix dum XII
 Kal. April. consecratus Federicum II.
 admonuit, ut quam voverat ac jurarat
 expeditionem sacram susciperet.
 Tergiversantem multavit anathema.

te. Itaque is transmisit in Syriam. Rayn. an.
 Sed turpi cum Sultano pactione pro 1228. §.
 didit Christianam rem, impetratâ ab 1. 9.
 eo Hierosolymâ precario & specie Spond.
 tenus. Ubi revertit in Italiam, odiis §. 3. 7.
 eam intestinis ac factionibus comple-
 vit. (1) Veniam postea pacémque
 enixè deprecantem restituit commu-
 nioni Ecclesiæ, atque in gratiam re-
 cepit. Ast pravum mox Imperatori
 rediit ingenium, unde Gregorio fuit
 cum eo ad mortem usque certamen.
 Nec interim minùs eluxit in rebus
 cæteris cura ejus. Nam constitutiones
 ac responsa decessorum suorum per
 Raymundum Pennafortium *capella-*
num ac pœnitentiarium suum in unum
volumen, rescatis superfluis, providit
redigenda, & anno 1234. promulga-
vit libris quinque, quos Decretales
inscripsit, volens ut hæc tantum compi-
latione universi uterentur in judiciis & in
scholis. (2) Præterea constituit, ut
semper in sexta Feria in Vesperis comple-
to solito cursu cantetur Salve Regina,
 (3) & in nocte *Antiphona: Beata Dei*
genitrix Maria, secutâ oratione: Deus,
qui de Beatæ Mariæ. Et quòd ante Cor-
pus Domini, cum idem conficitur, cam-
 Yy 3 *pana*

pana pulsetur. (4) Idem, cum antea administrare Sacramentum penitentiae *Regularibus* non liceret, primis omnium Sacerdotibus *Dominicani Ordinis* jus hoc esse voluit, (5) cum Rayn. an. mulavitque demandato eisdem Officio Inquisitionis sacrae. (6) Inter 1232. §. 33. ceteros D. Antonium Patavinum sanctimoniâ vitæ, & miraculorum gloriâ clarum orbe toto in Cælitum numero habendum decrevit anno à morte ejus nondum exacto. (7) An. 1241. §. 82. Spond. §. 14. Anno 1241. cum accepisset, Episcopos, quos ipse Romam evocaverat ad Concilium, ab Entio notho Federici II. & Pisanis devictâ *Genuensium* classe, quâ vehebantur, partim captos, partim submersos, eorum vicem ita doluit, ut mœrore profligatus XII. Kal. Septembr. occumberet, postquam annos quatuordecim, menses quinque & dies duos se vindicem constantissimum præbuisset Ecclesiasticæ libertatis.

ANNOTATIONES.

(1) Putant nonnulli, hinc ortum principium factionis *Guelphorum* faventium Pontifici, & *Gibelinorum* Federico II. Cæsari; alii post annos decem de illis memorant Long

Longè latèque diffusa lues factionis utriusque infecit Italiam omnem, prorsus ut nullum foret oppidum intactum ab ea. Civitas Civitati contraria, Provinciæ provinciis adversæ erant. Familiæ quoque dividebantur. Non filio, non patri, non fratribus unus in una domo consensus, non consanguineis eadem voluntas. Venetiæ solæ prudentiam suam perpetuò retinentes, contagione tetterimâ caruère, teste Blondo lib. 7. Dec. 2. pag. 288.

Gibelinæ factionis columen in Transpadanis Eccelinus de Romano stirpis Teutonice tyrannus. *Istæ verò fuerunt Civitates, super quas (annos 34.) exercuit tyrannidem, Verona, Vicentia, Padua, Tarvisum, Feltrum, Tridentum, & Brixia.* Monachus Patavinus in Chron. inter Scriptor. Rer. Italic. tom. 8. pag. 705.

(2) Gregorius IX. in Præfatione Decretalium.

(3) Auctor serm. 1. in Antiphonam *Salve Regina* vol. 3. Operum S. Bernardi pag. 738. *A summis labiis canticum istud effusum venit . . . A Sanctis compositum, à sanctis institutum.*

Joannes Eremita in vita S. Bernardi lib. 2. §. 7. *Vir sanctus quasi à dexteris gloriose Virginis incedens ad Altare usque pervenit: ubi voce Angelicâ audivit decantari antiphonam; Salve Regina, ex integro usque ad finem. Quam corde tenus retinens*

nens, & postea scripsisse, atque Dominum Papam Eugenio transmississe refertur, ut ei præcepto auctoritatis Apostolica per Ecclesias solemniter haberetur in honore beate & gloriosæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, quod & factum est.

Paulò aliter, ut ait Horstius in notis ad memoratum serm. . . hanc historiam refert Albericus in Chronico ad an. 1130. ubi commemorat S. Bernardum Divione apud S. Benignum aliquando hospitio exceptum, quam, inquit, Abbatiam semper dilexit, eo quod mater sua ibi sit sepulta, audivisse ante horologium circa Altare ab Angelis antiphonam *Salve Regina* dulci modulamine decantari, primòque credidisse fuisse conventum, ac dixisse Abbati die sequenti; *Optimè decantastis antiphonam de Podio hæc nocte circa Altare B. Virginis.* Dicebatur autem *Antiphona de Podio*, eo quod Haimerus Episcopus Podiensis eam fecerit. *Haimerus seu Aymarus, Aimarusve fuit Episcopus Aniciensis, B. Virginis in primis cultor, tempore Urbani Papæ II.*

Durandus lib. 2. Rational. cap. 2. *Petrus verò Compostellanus fecit illam Antiphonam Salve Regina misericordie.* Durando consentit Claudius de Rota in notis, ad Pseudo-Luitprandum pag. 451.

Arnoldus Wion lib. 5. Ligni Vitæ cap. 105. hujus antiphonæ auctorem facit Hermannum Contractum Monachum Benedictinum, & probat testimonio Jacobi Philippi Bergomensis in Suppl. Chron. lib. 12. Trithemii de Scriptor. Eccl. & alibi, Gilberti Genebrardi Galli lib. 4. Chron. Petri Cratepolii, & Francisci Costeri. Wioni accedit Bona Divinæ Psalmodiæ cap. 16. §. 20. pag. 530. *Ejus auctor fuisse dicitur Hermannus Contractus Monachus S. Benedicti anno 1059. qui cum omnis politioris literaturæ expertus omnino esset, B. Virginis intercessione in virum alterum mutatus, tantâ deinceps doctrinæ laude resplenduit, ut nulli suo tempore secundus haberetur.*

(4) Auctor Vitæ Gregorii IX. tom. 3. Scriptor Rerum Italic. pag. 582. Spondanus ad an. 1239. §. 12.

Campana, cum in Missa sacrum Domini corpus conficitur, longè ante hæc tempora pulsari consuevit. Ivo Carnotensis, qui obiit an. 1115. Epist. 142. gratias agens Mathildi Anglorum Reginae ob campanas Ecclesiæ suæ dono datas, ait, earum sonitu memoriam ejusdem Reginae renovari tum præsertim, quando illa salutaris hostia pro nobis redimendis in ara Crucis oblata per novi Sacerdotii ministros in Domini mensa quotidie consecratur: ut est apud Mabillonium Comment. in Ordinem Rom. cap. 7. Pag. 49. *Quo ferè tempore, ut idem Ma-*

billonius subjicit, *Guilielmus Episcopus Parisiensis, & in Germania Guido Caracolis statuerunt, ut ad elevationem campanula pulsaretur.* Vide Bonam lib. 1. *Res Liturgic. cap. 13. §. 2.*

(5) Van Espen Part. 2. *Juris Ecclesiastici universi tit. 6. cap. 5. §. 10. Primus, qui Fratribus Mendicantibus privilegium excipiendi Fidelium confessiones dedit, videtur fuisse Gregorius IX. Scribit enim Matthæus Parisiensis ad an. 1246. quod Fratres Prædicatores impetraverint à Papa Gregorio IX (qui specialiter eorum fautor erat) inauditum privilegium, hoc etiam ipsis temporibus novum. Bullam pro privilegium hoc exhibet ibidem Parisiensis, datum Anagninæ IV. Kal. Octobr. Pontificatus sui anno 1. id est anno 1227. In hac Bulla mandat omnibus Prelatis per Angliam constitutis, ut Fratres Prædicatores benignè recipiant, & populo sibi commissos sedulo admoneant, ut ex ore ipsorum verbi Dei semen devotè suscipiant, & confiteantur. Cùm ipsis (inquit) auctoritate nostrâ liceat confessiones audire, & pœnitentias injungere.*

(6) *Epist. 9. apud Labbeum tom. XI. Conc. pag. 335.*

(7) *Mortuus est anno ætatis 36. Christi 1231. Idibus Junii feriâ 6. & anno Insequente III. Kal. Jun. die sacro Pentecostæ*

Spo.

Spoleti relatus in Sanctos. Vide Gregorii IX. Constitutionem 4. in eam Comment. Cardinalis Petræ ad Constitut. Apostol. tom. 1. pag. 289.

CLXXIX.

CÆLESTINUS IV.

ANNO CHRISTI 1241.

FEDERICI II. 22. BALDUINI II. 13.

CÆLESTINI IV. Pontificatus intra dies decem septemque exactus est.

Rebus Ecclesiæ præfectus X. Kal.

Octobris, moritur VIII. Idus men-

sis ejusdem nondum consecratus.

Fuit Mediolanensis, *Gaufridus Casti-*

lionæus antea dictus, natus patre *Jo-*

anne Castilionæo, & matre *Cassandra*

Cribella Urbani III. sorore.

Rayn. an.
1241 §.
87
Spond.
§. 15. 18.

CLXXX.

INNOCENTIUS IV.

ANNO CHRISTI 1243.

FEDERICI II. 24. BALDUINI II. 17.

Post excessum Cælestini IV. ex

hac vita menses fermè viginti

interregnum fuit. Alii aliam ejus rei

causam comminiscuntur. Tandem

Simbaldus Fliscus Genuensis anno

1243. VIII. Kal. Jul. Anagninæ cre-

atus

Rayn. an.
1242. §. 10.
Spond.
§. 16